

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Societas à Paulo III. Pontif. Max. confirmatur. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

tigu! Scis quid mihi, frater, in quiete acciderit? Somniabam, me Indum, Aethiopemve humeris sustulisse, & aliquādiu gestasse, sed utque adeo graue, ut suo me pondere perire opprimeret: itaque fessus valde sum. Huic affine est, quod à magistro Hyeronymo Domeneco accepi, qui magnam cum Francisco Bononiæ consuetudinem habuisset. Is affirmabat, Franciscum, iam ab eo tempore, de rebus Indicis, deque illarum gentium ad fidem conuersione, libentissimè loqui solitum esse: quasi hanc sibi prouinciam, aliquando obuenturam, animus præfagiret, eiusque rei incensam præ se tulisse cupiditatem.

SOCIETAS A PAULO III.

Pontifice Maximo confirmatur.

CAPVT XVII.

Sed quoniā suos, & sociorū labores atque cōsilia pro salute proximorū suscepta, ita demum & Deo grata & proximis utilia fore sperabat Ignatius, si ea summus Pontifex sua auctoritate atque iudicio comprobasset: Paulo III. Pont. Max. per Gasparum Contarenum Cardinalem, propositum suum & sociorum significauit: Se
 suos.

suosque, ipsius Pontificis, successorūque obediētię se penitus totosq; deuouisse: labores omnes suos proximorum saluti, curasq; consecrassē. Optare se, ac summis votis expetere, ut quibus ipsi à Deo agrum Domini colendi desiderijs acceli essent, ea vnà cum ipsorum vita ne extinguerentur, sed in aliorum exemplum adolescerent, si quos fortè Deus sui imitatores excitare dignaretur. Quorum quidam Religio, Clericorum Regularium esset; institutum verò, ut summo Pontifici adnutum præsto forent, & omninò ad eam normam vitam suam dirigerent, quæ multò ante meditata, & a se esset constituta. Quod quidem Pontifex tertio Septembris Tybure libèter audiuit, atq; laudauit anno millesimo, quingentesimo trigesimo nono. Postea verò Ignatio, cuiusmodi instituti confirmationem scriptam postulante, negotium à Pontifice Maximo tribus Cardinalibus datum est. Qui, ne res conficeretur, magnoperè pugnant: præcipuè verò Bartholomæus Guidiccionus, Card: vir pius quidem, atq; eruditus, sed qui tantam Religionum multitudinem, quanta nunc quidē in Dei Ecclesia cernitur, mi.º probareti:

*Conc. Lat.
c. 13. quod
est in c. fin
de reli. do.
& Lugd.
& habe-
tur in ca. 1.
de reli. do
om. in 6.*

baret: Cōciliorū Lateranensis ac Lug-
danensis decretis fortasse permōus,
quibus nimirū nouarū religionū mul-
tiplicatio prohibetur: aut certe pro-
pter quorundā lapsam fluxamq; disci-
plinā, quam in pristinū statū reuocan-
dam censebat potius, quam nouas Re-
ligiones instituēdas: atq; de ea re librū
dicitur scripsisse. Quapropter cū id sen-
tiret, acriter nostris restitit, & Societa-
tis confirmationi vnus omnium acer-
rimè repugnauit, aliq; nonnulli co-
natus cum illo suos coniunxerunt: ut
quo res exagitata esset vehemētius, &
magis lentè probata, eo testator, atq;
illustrior Dei volūtas existeret, per Vi-
carium suum, hoc institutum confir-
mantis. Namque victa omnis inuidia
est, & intercessio omnis sublata, I-
gnatij continuis ad Deum lachrymis
precibusque: qui etiam aliquot Mis-
sarum millia per se & suos Deo of-
ferre constituit, ad felicem tantæ rei
exitum impetrandum. Ex quo cum re-
liquorum Cardinalium, tum verò Gui-
dicionij cor ita immutatum est, ut
adiutor ex aduersario repente existeret;
& ille nouarum Religionum tam
acer paulò ante insectator, Societatis
sine percepto, summo opere eius insti-

tatum laudaret. Sic enim animo commotus est, ut aliquando etiam diceretur. Nouas religiones non probō: hanc tamen non probare non audeo. Sic enim interius afficior, eos motus animi diuinitus sentio, ut quo me humana ratio non ducit, eò voluntas inclinetur & affectu quodammodo inuisus complectar, quæ argumentis antea repudiabam. Ergo ille ipse Societatis institutum Pontifici commendauit. Pontifex cum formula quadam comprehensum perlegisset, vehementer probauit, & pontificio afflatu Spiritum Dei hic esse dixit, seque non tenuerit fructus sperare, neque exiguas, ex tam exiguo tenuique principio, utilitates in Dei Ecclesiam peruenturas. Confirmata est igitur Societas anno 1540. v. Kalend. Octobris: definite tamen & caute: ijs enim tunc finibus Professorum nostrorum numerus circumscriptus est, ut sexaginta non excederet. Quod diuinitus etiam factum esse credimus, ut media primis, extrema medijs congruerent. Nam hæc Societas nondum nata, in auctore suo Ignatio, primum probata est in Hispania, deinde iam edita in lucem, in Italia Galliaque grauius oppugnata, ante hanc
sum.

summi Pontificis confirmationem. Qui ut pedetentim progrederetur, & ipsa sua confirmatione Societatem etiam magis probaret, eorum numerum adiecit. Ex quo hæc eius confirmatio, ad annum 1543: probatio quædam fuit, quo quidem anno, ubi Domino cooperante, & sermonem nostrorum virtute sua confirmante, successus is fuit, qui sperabatur ab eodem Pontifice numeri illa definitio sublata est. Deinde verò ab anno 1543. ad annum 1550. vegetior facta est, robustior, & à Iulio 3. alijsque Pontificibus confirmata, & multis magnisque privilegijs aucta, & vehementius stabilita, ut suo loco dicam.

*DE IN SOCIETATE INSTI-
TUENDA CONSILIUM EXQUIRITUR.*

CAPUT XVIII.

ET quoniam huc peruentum est, & de institutione Societatis atque confirmatione egimus, non erit (ut arbitror) abs re, si quod Dei fuerit, in hac ipsa Societatis confirmatione consilium pro modulo nostro inuestigemus. Ille enim Ignatium Ecclesie suae labanti, singulari quadam prouisi-